

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

egentlig medindflydelse og et egentligt medansvar for medarbejderne på andre forskningsinstitutioner ved siden af nationalmuseet; men vi vil foreløbig afvente de erfaringer, som de har gjort med den nye strukturændring på nationalmuseet, før vi tager stilling til at indføre lignende kollektive styreformers for andre af ministeriets institutioner.

Da spørgsmålet er stillet så bredt, som det er, har jeg prøvet at undersøge, om andre ministerier har lignende kollektive ledelsesformer. Jeg har fået at vide, at der på ca. 100 daginstitutioner er eksempler på kollektiv ledelse. Også her er der tale om en forsøgsordning, som tog sin begyndelse allerede i slutningen af 1960'erne, men uden at man hidtil har lagt sig fast på en bestemt ordning.

Noget andet er, at f.eks. de højere læreanstalter igennem mange år har haft en kollegial ledelse med hensyn til de faglige og de forskningsmæssige opgavers tilrettelæggelse, og heri er der ikke noget nyt, selv om fru Annelise Gotfredsen er vidende om, at specielt de studerende og de teknisk-administrative medarbejderes indflydelse er blevet styrket i de senere år. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på her. Styrelsesloven er jo for øjeblikket til drøftelse i undervisningsudvalget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, som hovedsagelig berører den kollektive ledelsesform på nationalmuseet. Jeg stillede imidlertid spørgsmålet mere generelt, hvad ministeren også gik ind på. Jeg kan ikke give ministeren ret i, at ansvaret ikke forflygtiges, når det drejer sig om kollektivt ledede institutioner. Det er en almindelig erfaring, at der sker en forflygtigelse af ansvaret. Det er et ansvar, som befolkningen med rette kan forvente bliver placeret klart og utvetydigt. Det gælder rent juridisk i forhold til straf- og erstatningsansvar, men forholdet er ikke mindre kompliceret rent politisk, hvor det er væsentligt at sikre alsidigheden, navnlig når det gælder undervisningsinstitutioner.

Kollektiv ledelsesform er ikke i overensstemmelse med ønsker hos den største del af befolkningen, og jeg finder det derfor betænkeligt, at staten går i spidsen på et om-

råde, der er så mangelfuldt oplyst, hvad angår følgerne netop på ansvarsområdet.

En helt anden side af sagen er den rent lønningsmæssige, idet fratagelse af ledelsesfunktionens indhold må være at sidestille med forflyttelse, hvorfor jeg må spørge, om der er blevet taget stilling til en lønmæssig nednormering af de pågældende lederstillinger.

Jeg takker som sagt ministeren for svaret, men må beklage, at det ikke har fået den bredde, som jeg havde lagt op til med mit spørgsmål, hvorfor jeg vil forbeholde mig at vende tilbage ved en senere lejlighed.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen):

Jeg kan oplyse fru Annelise Gotfredsen om, at der ikke er taget stilling til de lønmæssige problemer i øjeblikket, men så vidt jeg kan forstå, er det, når vi ser væk fra de juridiske og de lønningsmæssige problemer, et politisk spørgsmål, og der er vel den forskel mellem fru Annelise Gotfredsens opfattelse og den opfattelse, jeg har, at jeg tror ikke, at ansvaret forflygtiges, fordi alle medarbejdere i en virksomhed eller i det offentlige er medvidende og medbesluttende om, hvad der skal ske på deres arbejdsplads. Jeg tror, at det i højere grad kan engagere mennesker det sted, hvor de arbejder, gøre arbejdet meningsfyldt for dem.

Jeg vil også gerne sige, at jeg synes, det er rigtigt, at staten går i spidsen på disse områder. Man kan forstå, at private virksomheder, der er ude i mange forskellige risici, kan vige tilbage for dette på grund af disse risici, hvor staten på en lang række områder inden for bestemte faste rammer netop kan forsøge disse ting og indhøste nogle erfaringer, som den kan give videre til andre områder i samfundet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Stetter* (KF) til ministeren for skatter og afgifter:

„Vil ministeren gennemføre en ordning, således at udstationerede medarbejdere fritages for skattepligt til Danmark af løndtægt under udlandsophold af længere varighed?“

(Spm. nr. 159).